

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA Nr. 637 din 31 iulie 2012
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "X" S.R.L.
din municipiul A, județul B

Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului B a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală B, prin adresa nr..... din 11 iulie 2012 – înregistrată la D.G.F.P. B sub nr...../11 iulie 2012, în legătură cu contestația **Societății Comerciale "X" S.R.L.** din municipiul A, județul B, formulată împotriva *Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 18 iunie 2012*, act administrativ fiscal emis de A.I.F. B, precum și împotriva *Raportului de inspecție fiscală parțială* încheiat la data de 15 iunie 2012 de consilieri din cadrul A.I.F. B, comunicate societății comerciale la data de 19 iunie 2012.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa susmenționată, A.I.F. B a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. B – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat – prin poștă, conform AR...../05 iulie 2012/Oficiul Poștal 7 A, înregistrată la A.I.F. B sub nr. /06 iulie 2012, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială "X" S.R.L. are sediul social în municipiul A, Str., Nr....., Bloc, Scara A, etaj ..., Ap....., cod poștal, județul B, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului B sub nr. și are codul unic de înregistrare fiscală cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de lei – din care:

- *impozit pe profit stabilit suplimentar de plată* lei;
- *accesorii de plată aferente impozitului pe profit suplimentar* lei;
- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată* lei;
- *accesorii de plată aferente TVA stabilită suplimentar* lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Susținerile contestatoarei sunt următoarele (citată):

"Subscrisa, **SC X SRL**, [...], reprezentată de către administratorii săi, și, în termen legal, în temeiul disp. art.205 și art.207 din OG92/2003 R [...], formulăm prezenta

CONTESTAȚIE

împotriva **Raportului de inspecție fiscală parțială din 15.06.2012 și Deciziei de impunere** [...] nr...../18.06.2012, pentru motivele ce vor fi expuse subsecvent.

1 - Prezentare a situației de fapt

Societatea noastră a făcut obiectul unui **control inopinat** în luna iulie 2010, [...].

Controlul a fost dispus deoarece, **ANAF București a apreciat că, în baza sa de date, ar fi înregistrate operațiuni comerciale efectuate de societatea noastră, în perioada 01.01.2007 - 31.12.2009, de către agenți economici declarați inactivi.**

[...] În vederea **stabilirii stării de fapt fiscale** a tranzacțiilor raportate de societatea noastră, ce au făcut obiectul controlului, prin verificări la agenți economici cu sediul social în municipiul București, au fost **solicitate controale încrucișate în competența DGFP - AIF București, sectoarele 2, 3 și 6, astfel încât, începând cu data de 30.07.2010, s-a dispus suspendarea efectuării inspecției fiscale parțiale aflate în derulare.**

Organul fiscal a apreciat că motivele care au condus la suspendarea inspecției au încetat parțial, începând cu data de **22.05.2012, verificarea a fost reluată.**

[...] Apreciem că, **cea mai mare parte a deficiențelor reținute la control au fost constatate în mod greșit**, întrucât, în realitate, **societatea noastră nu a încălcat dispozițiile normative invocate în cuprinsul Raportului de inspecție fiscală** ca reprezentând temei pentru determinarea unor diferențe suplimentare de TVA și impozit pe profit și, respectiv accesorii pentru întârzierea plății acestora, motiv pentru care am fost nevoiți să promovăm contestația de față.

Facem precizarea că **principala activitate** pe care o desfășurăm în mod autorizat este aceea de **comerț cu ridicata de produse textile – cod CAEN 4641**, achiziționarea mărfurilor fiind făcută preponderent de la agenți economici care își desfășoară activitatea în București, iar vânzarea către clienți fiind făcută la 3 puncte de lucru, două din Centru comercial, respectiv și la un magazin.

De asemenea, menționăm că, **deținem în original toate facturile fiscale ce au fost înregistrate în evidența contabilă a societății pe cheltuieli pentru mărfuri achiziționate de la agenții economici enumerați în Raportul de inspecție fiscală, că am achiziționat în mod real acele mărfuri, al căror preț înscris în facturi a fost și achitat, precum și că toate declarațiile informative depuse în perioada verificată sunt în totală concordanță cu evidențele proprii.**

[...] **2. - Motive de nelegalitate ale Raportului de inspecție fiscală**

Inspecția fiscală a apreciat că, în mod greșit, am înregistrat pe cheltuieli sumele reprezentând c/val unor facturi fiscale emise de către contribuabili declarați inactivi, astfel încât, am încălcat prev. art.21 al.4 lit.r din Legea 571/2003 [...], coroborate cu dispozițiile Ordinului ANAF nr.575/2006 [...].

Considerăm că, **inspecția fiscală a aplicat greșit disp. art.11 al.1 indice 1 și art.11 ali.1 indice 2 din Legea 571/2003 [...], la fel ca și cele ale art.21 al.4 lit.r din același act normativ: [...], coroborate cu prev. art.3 al.1 și 2 din Ordinul ANAF nr.575/2006: [...], deoarece, nu toți agenții economici emitenți ai facturilor fiscale în baza cărora am înregistrat pe cheltuieli c/val achizițiilor de mărfuri erau declarați inactivi la data la care respectivele documente au fost înscrise în evidențele noastre contabile și, desigur, în declarațiile informative depuse.**

[...] Controlorii fiscali au făcut aplicațiunea disp. **art.21 al.4 lit.f din Legea 571/2003 [...]: [...]**, apreciind că, nedeclararea de către furnizorii noștri a operațiunilor de achiziție de mărfuri de către noi conduce automat la neluarea în considerare a c/val prețurilor în categoria cheltuieli deductibile.

[...] Împrejurarea că aceștia **nu le-au înregistrat și nici declarat nu poate fi considerată ca generatoare de consecințe față de societatea noastră**, întrucât textele normative invocate ca temei al diferențelor suplimentare calculate în cuprinsul Procesului verbal și, desigur, accesoriilor pentru întârziere nu au fost nerespectate. [...]."

II. – Din Decizia de impunere nr..... din 18 iunie 2012, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală parțială din 15 iunie 2012, rezultă următoarele:

* **Inspecția fiscală parțială**, finalizată la data de 15 iunie 2012, a avut ca obiectiv al controlului verificarea modului de calcul, evidențiere, și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat reprezentate de impozitul pe profit și de taxa pe valoarea adăugată aferente perioadei ianuarie 2007 – decembrie 2011.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală parțială din data de 15 iunie 2012 care a stat la baza emiterii de către A.I.F. B a Deciziei de impunere nr..... din 18 iunie 2012.

În acest Raport, la **Capitolul III – Constatări fiscale**, s-a consemnat (citată):

"[...] 1. **Impozitul pe profit**

Verificarea a cuprins perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 și s-a efectuat în baza Legii nr.571/2003 [...], ale H.G. nr.44/2004 [...].

S.C. X S.R.L. a desfășurat activitate de comerț cu articole de îmbrăcăminte.

[...] Față de impozitul pe profit în sumă de lei constituit de societate pentru perioada supusă verificării, la control a fost stabilit un impozit în sumă de lei, mai mult cu lei, urmare reconsiderării deductibilității fiscale a unor cheltuieli cu mărfurile în sumă totală de lei (anexa nr.1) astfel:

A. SC X SRL a înregistrat pe costuri (cont contabil 607 "Cheltuieli cu mărfurile"), suma totală de lei fără a avea la bază documente justificative.

Astfel, în susținerea acestor cheltuieli unitatea a prezentat facturi care fie nu conțin informațiile prevăzute la art.155 alin.(5) din Codul fiscal și pentru care nu a fost posibilă verificarea realității operațiunilor în cauză, fie conțin date eronate (societăți înscrise ca plătitoare de TVA deși potrivit informațiilor de pe site-ul MF ele nu au această calitate), respectiv facturi "emise" de societăți inactive.

Din categoria acestor societăți enumerăm:

1. SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL și SC SRL – pentru care au fost prezentate facturi fiscale în sumă totală de lei (..... lei/anexa nr.2 + lei TVA) cu date de identificare obligatorii incomplete (denumire și adresă cumpărător), contrar art.155 alin.(5) din legea nr.571/2003 [...] (anexa nr.2);

2. SC, SC SRL, SC SRL – societăți neplătitoare de TVA potrivit informațiilor publice de pe site-ul MF, pentru care au fost prezentate facturi fiscale în sumă totală de lei (..... lei/anexa nr.3 + lei TVA) cu date de identificare ale furnizorului eronate, în sensul că acestea au fost înscrise ca având calitatea de plătitor de TVA, contrar art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 [...];

3. SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL – societăți inactive potrivit informațiilor publice de pe site-ul MF, pentru care au fost prezentate facturi fiscale în sumă totală de lei (..... lei/anexa nr.4 + lei TVA) cu date de identificare ale furnizorului eronate, în sensul că facturile în cauză au fost emise ulterior datei de includere a furnizorilor în registrul contribuabililor inactivi.

B. În perioada supusă verificării, SC X SRL a înregistrat pe costuri suma de lei (anexa nr.5), în susținerea căreia a prezentat facturi care, urmare controalelor încrucișate s-au dovedit a nu fi emise de societățile înscrise la rubrica "furnizor", respectiv: SC SRL, S.C. S.R.L., S.C. S.R.L., S.C..... S.R.L., S.C. S.R.L., SC SRL, S.C. S.R.L., S.C. S.R.L., S.C. S.R.L., S.C. S.R.L. și S.C. S.R.L. (anexa nr.5).

Deficiențele identificate urmare inspecției, au constat în următoarele aspecte:

A. în ce privește înregistrările efectuate de SC X SRL fără a avea la bază documente justificative:

1. Referitor la achizițiile de la SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL, SC SRL și SC SRL, precizăm următoarele:

–SC X SRL a înregistrat în evidența contabilă facturi reprezentând contravaloare mărfuri (...) în sumă de lei (anexa nr.2) pentru care la control s-a constatat faptul că la rubrica "Cumpărător" au înscrise o denumire incorectă a acestuia, respectiv S.C. S.R.L., fără a include și mențiunea "Com".

De asemenea, în facturile prezentate la control, la rubrica "Sediu" nu este menționată adresa beneficiarului bunurilor, contrar prevederilor art.155 alin.(5) lit.f), coroborat cu pct.72 alin.(5) din H.G. nr.44/2004 [...].

[...] Referitor la modul de achitare a acestor facturi, precizăm faptul că acestea au fost achitate doar cu numerar, valoarea acestor documente fiind de cel mult 5.000 lei fiecare.

În ce privește modul de declarare a tranzacțiilor derulate cu partenerii menționați, precizăm faptul că SC X SRL a cuprins în Declarațiile cod 394 întocmite pentru perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011, valoarea achizițiilor de bunuri, fără ca partenerii menționați să înscrie livrări de bunuri către societatea verificată.

[...] Având în vedere faptul că facturile "emise" de furnizorii menționați nu îndeplinesc calitatea de document justificativ potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(1) și (2) din Legea nr.82/1991R și ale art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 [...], la control s-a procedat la reconsiderarea deductibilității fiscale a cheltuielilor în sumă de lei, corespunzător fiecărui an fiscal în parte (anexa nr.2).

[...] Menționăm că la determinarea nedeductibilității cheltuielilor cu mărfurile în sumă totală de lei (..... lei/pct.A + lei/pct.B) au fost avute în vedere și prevederile art.6 și art.105 alin.(1) din O.G. nr.92/2003, [...].

[...] De asemenea, a fost avută în vedere și Decizia nr.V din 15.01.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României [...].

[...] Pe total perioadă verificată, față de impozitul pe profit calculat și evidențiat de societate în cuantum de lei, urmare verificării a fost stabilit un impozit pe profit în sumă de lei, cu o diferență suplimentară de lei (anexa nr.7) aferent căreia în baza prevederilor art.120, respectiv art.120¹ alin.(2) lit.c) din O.G. nr.92/2003 [...] au fost calculate (până la data de 12.06.2012) accesorii în sumă totală de lei, [...].

2. Taxa pe valoarea adăugată

Verificarea a fost efectuată în conformitate cu prevederile Titlului VI din Legea nr.571/2003 [...], a Normelor metodologice [...] aprobate prin H.G. nr.44/2004 [...].

Perioada supusă inspecției fiscale a fost 01.01.2007 – 31.12.2011.

[...] 2.2 TVA deductibilă

[...] Față de taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de lei dedusă de societate în perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011, la control s-a stabilit o taxă pe valoarea adăugată la care societatea are drept de deducere în cuantum de lei, cu lei (anexa nr.9) mai puțin, urmare aceluiași constatări prezentate și la capitolul "Impozitul pe profit", [...].

[...] Au fost încălcate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) din Legea nr.571/2003 [...].

[...] Pentru diferența suplimentară în sumă de lei [...], la control au fost calculate obligații fiscale accesorii TVA până la 12.06.2012, în sumă totală de lei, [...]. [...]."

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În Raportul de inspecție fiscală parțială din 15 iunie 2012, încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală B, a fost consemnată verificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat de către S.C. "X" S.R.L., reprezentate de impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată, deficiențele constatate la aceste obligații fiscale fiind contestate de societatea comercială.

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este "Comerțul cu ridicata al produselor textile" – cod CAEN 4641.

Pentru perioada verificată, respectiv 01 ianuarie 2007 – 31 decembrie 2011, organele de inspecție fiscală au stabilit **obligații fiscale suplimentare de plată** datorate de societatea

comercială la **impozitul pe profit** în sumă de lei și **accesorii de plată** aferente (dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de lei, iar la **taxa pe valoarea adăugată** în sumă de lei și **accesorii de plată** aferente în sumă totală de lei.

Conform Anexei nr.1 la RIF, organele de inspecție fiscală au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal suplimentare pentru perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011 în sumă totală de lei – conform prevederilor art.21 alin.(4) lit.f) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, ale art.6 și art.105 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele ale Deciziei nr.V/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, rezultând conform Anexei nr.7 la RIF un impozit pe profit suplimentar datorat în sumă de lei, pentru care au fost calculate **accesorii de plată** (dobânzi și penalități de întârziere) în sumă totală de lei, conform prevederilor art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, conform Anexei nr.9 la RIF, organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere a TVA deductibilă în sumă totală de lei, dedusă de societatea comercială contestatoare în perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011, întrucât nu au fost respectate prevederile art.146 alin.(1) lit.a) și art.155 alin.(5) din Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art.6 alin.(1) și alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, și cu cele ale Deciziei nr.V/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României, astfel că **suma de lei a fost stabilită ca TVA de plată suplimentară**, pentru care au fost calculate **accesorii de plată** (dobânzi și penalități de întârziere – prezentate analitic în Anexa nr.10 la RIF) în sumă totală de lei, conform prevederilor art.120 alin.(2) și art.120¹ alin.(2) lit.c) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* Prin contestația formulată, societatea comercială contestă integral obligațiile fiscale de plată suplimentare privind impozitul pe profit și taxa pe valoarea adăugată stabilite prin Decizia de impunere nr..... din 18 iunie 2012, respectiv impozitul pe profit suplimentar în sumă de lei, accesoriile de plată aferente acestuia în sumă totală de lei, TVA de plată suplimentară în sumă de lei și accesoriile de plată aferente acesteia în sumă totală de lei.

În susținerea cauzei, societatea comercială contestatoare consideră eronate constatările inspecției fiscale, în sensul că deficiențele privind comportamentul fiscal al furnizorilor săi nu-i poate fi imputat.

În contestație se arată că societatea comercială deține în original toate facturile fiscale ce au fost înregistrate în evidența sa contabilă, că a achiziționat în mod real mărfurile consemnate în aceste facturi, că a achitat prețul înscris în facturi, precum și că toate declarațiile informative depuse în perioada supusă inspecției fiscale sunt în totală concordanță cu evidențele sale.

* **Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată că organele de inspecție fiscală au stabilit corect ca fiind datorate bugetului de stat diferențele de plată la impozitul pe profit în sumă de lei, iar la TVA în sumă de lei, întrucât:**

Conform celor consemnate în raportul de inspecție fiscală – paginile 3–21, organele de control au constatat că societatea comercială contestatoare a achiziționat bunuri de la **societăți comerciale "furnizoare" care, în perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011, au emis facturi către S.C. "X" S.R.L., în valoare totală de lei (fără TVA) – prezentate analitic în Anexele nr.2–5 la RIF, facturi care însă nu au putut fi considerate documente justificative** pentru acordarea dreptului de deducere al cheltuielilor înregistrate și a TVA deductibilă în sumă totală de lei dedusă de societatea comercială contestatoare în perioada verificată, nedovedindu-se realitatea tranzacțiilor înscrise în facturi.

Astfel, în raportul de inspecție fiscală sunt prezentate facturi de achiziții mărfuri care nu aparțin societăților comerciale furnizoare, care sunt emise de societăți comerciale declarate contribuabili inactivi sau care sunt emise de societăți comerciale care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA.

Unele facturi au fost emise de societăți comerciale furnizoare pentru care organele de inspecție fiscală au solicitat efectuarea de controale încrucișate pentru sinceritatea realității

operațiunilor, iar în urma răspunsurilor primite au constatat comportamentul fiscal inadecvat al acestor furnizori.

Întrucât, pe parcursul desfășurării inspecției fiscale, reprezentanții societății comerciale contestatoare nu au dovedit realitatea tranzacțiilor economice derulate cu furnizorii prezentați în RIF, respectiv achiziționarea bunurilor în valoare totală de lei (fără TVA – conform Anexei nr.1 la RIF) evidențiate în facturile emise în perioada ianuarie 2007 – decembrie 2011, înregistrate apoi pe cheltuieli, acestea au fost considerate la inspecția fiscală nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil, totodată organele de control stabilind că beneficiarul S.C. "X" S.R.L. **nu are dreptul de a deduce nici TVA deductibilă aferentă.**

Față de constatările organelor de inspecție fiscală, rezultă că nu pot fi luate în considerație tranzacțiile economice derulate de societatea comercială contestatoare cu acești furnizori, și deci nu pot fi considerate documente justificative facturile emise de aceștia, astfel că, în mod corect și legal, s-a stabilit faptul că societatea comercială cumpărătoare nu poate deduce cheltuieli în sumă totală de lei și nu are drept de deducere pentru TVA deductibilă în sumă totală de lei înscrisă în facturile susmenționate, în baza prevederilor art.19 alin.(1), art.21 alin.(4) lit.f) și art.146 alin.(1) lit.a) din Codul fiscal:

"[...] Art. 19. – (1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

[...] Art. 21. – [...] (4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...] f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operațiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

[...] Art. 146. – (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5);"

Menționăm că, la determinarea nedeductibilității cheltuielilor și la anularea TVA deductibilă aferentă achizițiilor efectuate de societatea comercială contestatoare, organele de inspecție fiscală au avut în vedere și prevederile art.6 și art.105 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, din care cităm:

"Art. 6. – Exercițarea dreptului de apreciere

Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

[...] Art. 105. – Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.",

precum și prevederile art.11 alin.(1) din Codul fiscal:

"Art. 11. – (1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției."

De asemenea, a fost avută în vedere și Decizia nr. V din 15 ianuarie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, Nr. 732/30.X.2007), din care cităm:

"[...], în aplicarea corectă a dispozițiilor înscrise în art. 21 alin. (4) lit. f) și art. 145 alin. (8) lit. a) și b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și art. 6 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, se impune să se considere că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la stabilirea impozitului pe profit în situația în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducerea acestei taxe.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, precum și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili, în aplicarea dispozițiilor legale la care s-a făcut referire, că taxa pe valoarea adăugată nu poate fi dedusă și nici nu se poate diminua baza impozabilă la calcularea impozitului pe profit în cazul în care documentele justificative prezentate nu conțin sau nu furnizează toate informațiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare la data efectuării operațiunii pentru care se solicită deducere TVA. [...]"

Societatea comercială contestatoare nu poate invoca faptul că nu are nicio responsabilitate în ceea ce privește modul în care au fost emise de către furnizorii săi facturile de achiziții bunuri pe care le-a înregistrat în evidențele sale, întrucât răspunderea pentru corecta întocmire a acestor documente justificative este solidară, incluzând atât furnizorul, cât și cumpărătorul, așa cum se prevede la art.6 alin.(2) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz.”

Legalitatea exercitării dreptului de deducere, atât pentru cheltuielile înregistrate, cât și pentru TVA deductibilă aferentă, are în vedere, concomitent, două aspecte:

- cel de fond, care privește realitatea operațiunilor consemnate în facturi, și
- cel de formă, care privește modul de completare a acestora de către furnizori.

În aceste condiții, chiar dacă facturile prezentate la control *“... au fost înregistrate în evidența contabilă ...”* – așa cum se susține în contestație, datele înscrise în aceste facturi nu sunt suficiente pentru a proba faptul că operațiunile consemnate sunt și reale, în vederea îndeplinirii condițiilor necesare exercitării dreptului de deducere de către S.C. "X" S.R.L..

Având în vedere situațiile furnizorilor înscrși în facturi, respectiv inactivi, în faliment, care nu funcționează la sediul social declarat și care nu au răspuns la solicitările organelor de inspecție fiscală de a prezenta documentele financiar-contabile, nerecunoscând livrările efectuate către S.C. "X" S.R.L. (nu au depus la organul fiscal teritorial declarația informativă semestrială cod MFP 394), rezultă că **nu s-a identificat proveniența legală a bunurilor** ce au fost înscrise în facturi la rubrica *“Denumirea produselor sau a serviciilor”*.

Astfel, înregistrarea de către S.C. "X" S.R.L. a facturilor provenite de la acești "furnizori" în evidența contabilă, cât și declararea achizițiilor respective prin declarația informativă semestrială cod MFP 394, **nu dovedește proveniența legală a bunurilor și serviciilor, ci doar intrarea lor în gestiune.**

Drept urmare, având în vedere cele prezentate mai sus, rezultă că societatea comercială contestatoare datorează bugetului de stat obligațiile de plată suplimentare stabilite la impozitul pe profit și la TVA, ca și accesoriile de plată aferente acestora, așa cum sunt consemnate în Decizia de impunere nr..... din 18 iunie 2012.

IV. – Concluzionând analiza pe fond a contestației formulată de Societatea Comercială “X” S.R.L., cu sediul în municipiul A, județul B, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 18 iunie 2012, act administrativ fiscal emis de A.I.F. B, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.216 din Ordonanța Guvernului Nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de lei – din care:

- *impozit pe profit stabilit suplimentar de plată lei;*
- *accesorii de plată aferente impozitului pe profit suplimentar lei;*
- *taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată lei;*
- *accesorii de plată aferente TVA stabilită suplimentar lei.*

2. – În conformitate cu prevederile alin.(2) al art.218 din O.G. nr.92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin.(1) al art.11 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia – la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Curții de Apel A.

DIRECTOR EXECUTIV,